

жешъ нѣкого по жестоко отъ онова, колко-то изискува погрѣшка-та му; защото ако бы го сторилъ, ще ся покажешъ безправеденъ, и ако не бы го сторилъ ще ся явишь лжеецъ.

206. Най голѣма-та неприлика е да оставишь пустинническо-то житіе, за да послѣдувашъ свѣтски-те суеты.

207. Не ще имашъ нужда да ся поправишь отъ други-те, ако ты поправишь себе си.

208. Благополученъ е оный, кой-то има богатство и го употреблява въ добро.

209. Всякъ нуть когда ся обѣщавашъ нѣщо, не чини голѣмъ мятежъ, и многоглаголаніе.

210. Можеме да кажеме ,тогда токмо, че живота е долгъ, когда е свободенъ отъ горчивины и окаянства.

211. Когда ти дохожда нѣкое добро, приими го съ усердіе (готовость); а зло-то тосъ-часъ като дойде, отгони го.

212. Кой-то ся покорява на неприятелска-та воля, полагася въ опасность необходима и неизбѣжна.

213. По терпимо е мучителство-то на царіе-те, нежели возмущеніе-то (буна-та) на народа.